

Скъпи приятелю,

В Евангелието на Йоан, глава 17, Господ Исус се моли на Отец за всички, които щяха да повярват в Него. Той се помоли да бъдем едно така, както Той и Отец са едно, за да може целият свят да повярва и да познае, че Отец Го е пратил. През последните години Бог започна да ми отваря очите за начина, по който ефективно и практически да станем едно - не в някакво далечно бъдеще, а в нашето поколение. Аз вярвам, че това е възможно на практика още сега. Всъщност, вярвам, че именно към това води Бог чрез Святия Дух.

Стройно сглобени

Част 1

Да разгледаме някои основни библейски и практични размисли върху „начина за единство“, взети от два откъса от книгата на Псламите.

Ето, колко е добро и колко е угодно да живеят братя в единство! Като онова скъпоценно миро на главата, което се стичаше по брадата, Аароновата брада, което слизаше по яката на одеждите му. Като ермонската роса, която слиза от сионските хълмове; защото Господ там е заръчал благословението - живота довека.
Псалм 133:1-3

Думата „живеят“ в първия стих не означава непременно да живееш в общност, където всички са под един покрив или където няколко семейства живеят в един дом. Това, за което говоря тук, са братя и сестри в Христос, които споделят живота си постоянно и непрекъснато. Това е целта на Бога. Това копнее да види Той. Писанието казва, че то е добро и угодно, но не споменава колко е трудно за постигане. Можем да идваме на църква в неделя сутрин, да се наслаждаваме на поклонението и проповедта, да изпитваме топли и братски чувства, да си стиснем ръце с няколко души и да кажем: „Бог да те благослови, брате; ще се видим другата сряда.“ Тази част е лесна и не ко-

ства кой знае колко. Често обаче стигаме само дотук. Само че Бог говори за братя, които живеят заедно в единство.

Другите два стиха на псалм 133 описват резултатите, които ще настъпят: „*Като онова скъпоценно миро*“. Мирото за помазване, което се слагаше на главата на Аарон, първосвещеника; мирото винаги се стича надолу, никога не тече нагоре. Това се отнася също и за единството: то тръгва от върха надолу, а не от гръното нагоре.

Няколко години се опитвах да събирам Божиите хора, като провеждах конференции. Повечето от тях имаха две общи неща: близо 75 процента от посетителите бяха жени и повечето бяха членове на църкви, а църковните водачи бяха съвсем малко. Това доведе до две неща: направи съпругите по-духовни от мъжете им и направи овцете по-духовни от пастирите им. В известен смисъл ние не разрешавахме проблемите, а ги увеличавахме! Започнах да разбирам колко напразно бе да се говори за обединяване на овцете. Всъщност, овцете не са разединени. Единствените личности, които са разединени, са пастирите. Обединението върви заедно с властта. Ще дам пример. Ако един баща

и една майка са сплотени, в дома има единство и те имат власт. Но ако бащата и майката са разединени, там няма единство, няма хармония нито власт, защото децата винаги ще разиграват единия родител срещу другия. Често пъти същото важи и за Тялото Христово. Ако лидерите не са единни, не може да има единство или власт в Тялото, а членовете Му ще разиграват лидерите един срещу друг.

Продължавайки със стих 3 на псалм 133 виждаме, че единството е сравнено с росата. В Писанието има множество образи на Святия Дух. Много от тях са наситени с драматизъм, като огън, вятър и гъжд. Само че росата е различна. Тя обикновено е невидима, безмълвна и много нежна, и все пак е изключително освежителна. Когато Бог събира заедно хората Си, ще се създаде такава атмосфера,

която не е основана на граматични проявления на Святия Дух. Вместо това ще има кропотливост, мекота и нежност над Божия народ, които ще бъдат много освежителни.

В края на псалм 133 се казва: „*Защото Господ там е заръчал благословението*“. Често ние се борим и се напъваме за благословението; молим се и постим за него. И така и трябва да правим. Само че колко е хубаво да бъдем на мястото, където Господ го е заръчал. Това място е там, където Божиите хора се събират и където братя живеят заедно в единство.

Постигането на това ще изисква много обезсърчения и жертви. Ще се наложи да се откажем от някои от предразсъдъците си, да преглътнем гордостта си и да положим живота си един за друг. Но ако

виждаме целта, към която се стремим, ще бъдем готови да направим тази жертва.

Дома Госпоген

Вторият откъс е от псалм 122 и гласи:

Зарадвах се, когато ми казаха: „Да отидем в дома Госпоген“. Ето, краката ни стоят отвътре портите ти, Ерусалиме! Ерусалим е съграден като град, сглобен в едно, където възлизат племената, Господните племена, според завета на Израеля, за да отдават благодарение на името Господно. Защото там са поставени престоли за съд, престолите на Давидовия дом. Молете се за мира в Ерусалим: „Нека благоденстват онези, които те обичат. Мир да бъде отвътре стените ти, благоденствие в палатите ти.“ Заради братята и другарите си ще кажа сега: „Мир да е в тебе.“ Заради дома на Господа, нашия Бог, ще търся доброто ти.

Ще ви направи впечатление, че псалмът започва и завършва с фокусиране върху Господния дом (стихове 1, 9). Според моят разбиране на Писанието, всичко, което е обещано на Ерусалим, на Сион и на Израел ще бъде дадено на Ерусалим, Сион и Израел. Бог не е оттеглил нито едно от заветните си ангажименти към земята на Из-

Често ние се борим и се напъваме за благословението; молим се и постим за него. И така и трябва да правим. Само че колко е хубаво да бъдем на мястото, където Господ го е заръчал. Това място е там, където Божиите хора се събират и където братя живеят заедно в единство.

раел, еврейския народ или град Ерусалим. Същевременно обаче тези стихове се отнасят и за Божия нов заветен народ - Църквата на Исус Христос.

Ще ви дам само един стих от Новия Завет, за да обособя това, след което ще отнеса тези думи към нас в Църквата на Исус Христос днес. В I Тимотей 3:15 Павел пише:

Това ти пиша, за да знаеш как трябва да се държиш в Божия дом, който е църквата на живия Бог, опора и основа на истината.

Въз основа на авторитета на Павел като апостол и това, което казва Новият Завет, имаме основание да кажем, че „Божият дом“ е „църквата на живия Бог.“ Имайки това пред-

вид, нека се върнем към псалм 122.

Зарадвах се, когато ми казаха: „Да отидем в дома Госпоген“. Ето, краката ни стоят отвътре портите ти, Ерусалиме!

С други думи, ние ще влезем в мястото, където хората на Бога се събират като Негова Църква.

Забележителен е фактът, че когато Израел живееше в земята си по времето на Стария завет, Бог изискваше всеки израилтянин от мъжки пол да напуска дома си три пъти в годината и да пътува до Ерусалим. Това беше изискване. Псалм 122 е един от псалмите, които говорят за възлизането на мъжете израилтяни в Господния град.

„Ерусалим е съграден като град, сглобен в едно“ (стих 3). Сглобен в едно означава в общи линии, че събираш заедно различни компоненти и ги съединяваш много здраво. Точно това се стреми да направи Бог - да събере заедно множество различни групи и да ги сглоби в едно - да ги скрепи заедно, за да не могат да се разклащат или разхлабват един от друг.

В Ефесяни 4:15-16 има едно прекрасно сравнение, което го-

вори за Христос като глава на Църквата и за Църквата като Тяло Христово. Говорейки за Него като Глава, там се казва:

От когото цялото тяло, стройно сглобено и свързано компактно чрез доставянето от всяка става, според съразмерното действие на всяка една част, прави тялото да расте за своето назидание в любовта.

Това, което ми харесва в този превод е употребата на дума-

та компактно. Още веднъж, идеята е за множество различни части с различни функции и различни способности. Всичките са събрани заедно, сглобени и съединени толкова здраво и ефикасно, че се превръщат в едно неразривно цяло. И отново, това е целта на Бога в нашите дни - да свърже компактно различните части, за да съставят едно цяло функциониращо Тяло-изцяло свързано с главата.

Следва

НОВИ КНИГИ

Горчивите води на живота

Откриването на горчивата вода на Мера беше опустошително преживяване за израелтяните след избяването им от Египет. Те бяха напълно неподготвени.

Ние също можем да се сблъскаме с преживявания от типа на „горчивия извор“ – разочарования, здравословни проблеми и т.н. Бог често ги използва, за да ни изпита и укрепи.

Дерек Принс обяснява целите на Бога при изпитанието и как трябва да реагираме. Оплакването няма да доведе до нищо; устояването във вяра ще донесе по-дълбоко откровение за Самия Него.

Постъпвайки правилно, ще открием, че човешките разочарования често са Божии предначертания.

Най-силната дума

Простителността стои в центъра на кръста. Той е съставен от вертикала „Бог – аз“ и хоризонтала „аз – другите“.

Библията е категорична по този въпрос. Ако не прощаваме, вършим грях, който отваря на врага врата към живота ни и може дори да предизвика гнева на Бога. Но когато прощаваме на тези, които са ни онеправдали, молитвите ни стават по-силни, пречките за изцеление падат и проправяме път за Божиите благословения в нашия живот.

Когато не гледаме на раните си от онези, които са ни наранили или разочаровали, а просто им кажем: „Прощавам!“, тогава вече ще почувстваме снемането на тогаварата.

